

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 247

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 1 0

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μέν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Νοεμβρίου 1883.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ὁγδοήκοντα, κύριε Πρωθυπουργέ! Σὺς παρακαλεῖμεν νὰ κά-
μετε ἓνα κόμβον εἰς τὸ μανδύλι σας διὰ νὰ τὸ ἐνθυμεῖσθε, καὶ διὰ
νὰ μὴ ἐρωτήσητε πάλιν μετὰ τὴν κακὴν σας Ὁραν: ποῦ εἶνε ἡ ἀν-
τιπολίτευσις.

Ἡ ἀντιπολίτευσις σὰς ἀπήντησε μετ' ὀγδοήκοντα παρῶν, τὰ
ὅποια θὰ ἤχησαν πολὺ κακὰ εἰς τὰ ὠτά σας. Φαντασθῆτε δὲ πῶς
θὰ σὰς φωνῆ ὅταν συσσωματωθῆ ἔτι μᾶλλον καὶ ὅταν θὰ ἤχησῃ εἰς
τὰ ὠτά σας ὁ κώδων, ὅχι ὁ τῆς ἐπιστήμης, ἀλλ' ὁ νεκρῶσιμας.

Καὶ σχετικὸν μετὰ τὸν κώδωνα τῆς ἐπιστήμης, λέγουσι τινες ὅτι
ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Καλλιγᾶ ὡς προέδρου ἐγένετο διὰ νὰ παραστηθῆ
καὶ συμβολικῶς ἡ περιλάλητος φράσις, ἐπεὶ δὲ ὁ κ. Καλλιγᾶς εἶνε
διακεκριμένος ἐπιστήμων, θὰ κρατῆ δὲ εἰς χεῖρας τὸν κώδωνα.

Ὁ δὲ ὑψηλότατος τμηματάρχης, ὁ πρῶτος κώδων τί θὰ
γείνη; Προτείνομεν νὰ ὀνομασθῆ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς: τὸ
κωδωνοστάσιον τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ πλειονοψηφία τῶν ὑπουργικῶν πρὸς τοὺς ἀλιτευμένους
ἀποτελεῖται ἐκ 32. Ὁ κ. Τρικούπης κρατεῖ τὴν ἐξουσίαν
μετὰ τοὺς 32 αὐτοὺς ἀλιτάς.

Οἱ δὲ συνελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τρικούπης φίλοι αὐ-
τοῦ βουλευταὶ ἦσαν 49. Ἡ ἀρχικὴ ρίζα τοῦ κόμματος τούτου συ-

νέκετο ἐξ 7· ἀλλ' ἡ ρίζα ἦτο τετραγωνικὴ ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ
ἀποτελέσματος 7X7=49.

Λέγουσιν ὅτι ἐκ τῶν εὐρεθέντων ἐπὶ τῆς ψηφοδελτίων τὰ πλεῖστα
ἀνῆλθον εἰς τινὰς λιποτάκτας Κουμουδουρικῶς βουλευτάς, οἵτινες
δὲν ἐνόησαν νὰ ψηφίσουν τὸν κ. Καλλιγᾶν. Ἐρωτῶμεν ὅμως ἡμεῖς
δύναται νὰ μείνῃ ψηφοδέλιον λευκὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τῶν
ἀνθρώπων;

Εἰς ἐκ τῶν λόγων, ἴσως δὲ καὶ ὁ κυριώτατος δι' ὃν ὁ κ. Καλ-
λιγᾶς ἀπεφάσισε νὰ δεχθῆ τὴν προεδρείαν τῆς Βουλῆς, εἶνε καὶ ἡ
ἰδέα ὅτι θ' ἀπεκαλεῖτο ἐπὶ τινὰ καιρὸν ὁ ν. ὁ ε. ὁ ρ. πρόεδρος τῆς Βου-
λῆς, τίτλος, ὅστις θὰ ἐκολάκευε πολὺ τὴν νεανικὴν ζωηρότητα τοῦ.

ΣΚΝΙΠΕΣ

Τελειότεραν εἰκόνα τῆς διανοητικῆς ἀναρχίας, ἧτις κρατεῖ αὐ-
τῶν, δὲν ἠδύνατο νὰ παράσχωτιν ἡμῖν οἱ πολιτικοὶ μας, παρ' ἐκεί-
νην, εἰς ἧς τὴν καλλιτέχνειαν ἀπὸ δύο ἡδὴ ἑβδομάδων μετ' ἐπιμο-
νῆς ἀσχολοῦνται.

Συγγραφεὺς ἢ ζωγράφος τῆς πραγματικῆς σχολῆς ἐπιθυμῶν νὰ
παραστήσῃ σκηνὴν μέθης καὶ θορύβου θὰ διηυθύνετο εἰς κανὸν τῶν
ὑπογείων καπηλείων τοῦ Ψυρρῆ ἀλλ' ἂν ἤθελε νὰ εὕρῃ τοιαύτην
ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ δὲν θὰ εἶχαν ἢ νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ πολιτικὰ σα-
λόνια—καπηλεῖα τῶν Ἀθηνῶν μας.

Καὶ οἱ μὲν ἀρχαῖοι Σπαρτιάται ἐγέλων, ὡς αἰκίς ἐδλεπον τοὺς
ὑπρέτας αὐτῶν μεθυσκομένους ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη τῶν σημερι-
νῶν χρόνων τοῦ τόπου ἡμῶν οὔτε νὰ γελάσῃ δύναται πρὸ τοῦ
θεάματος τῶν παρακλιόντων ἀντιπροσώπων τῆς, καὶ εὐλόγως, διότι
εἶνε πολὺ ἀμφίβολον ἂν καὶ αὐτὴ δὲν εἶνε μεθυσμένη.

Ἄς μὴ θυμώσῃ ὁ κ. Μεσσηνέλης, «ὁ πλήρης καρδίας πολитеυ-
τῆς» τοῦ Αἰῶνος.

Ἄλλ' ὅταν πέρισον ἐκράδουζεν ἐν πληθούσῃ συνεδριάσει τῆς

Βουλής τη 15 Νοεμβρίου ότι απεσιπάθη της κυβερνήσεως του κ. Τρικούπη όταν είδεν ότι εν αυτή δεν υπήρχε νοῦς, και όταν έρετος διαβλέπει ότι εν διαστήματι ενός μόνου έτους εγγίμειεν από νοῦν ή κεφαλή του υπουργείου, δίδει ημῖν το δικαίωμα να υποθέσωμεν ότι είνε πολύ πιθανόν και περίου και φίτος να υπήρχε νοῦς και εν τη κυβερνήσει και εις οινδήποτε άλλο μέρος εκτός εις την κεφαλήν ενός των υποψηφίων αρχηγῶν της αντικοιτιτεύσεως.

Ας συγχωρήση και πάλιν την τέλην μας ο αξιότιμος κ. Μεσοσηνέλης. Αλλ' εν τη όμιλία, ην εξεφώνησε κατά την εν τη αίθουσῃ του συνέλευσιν τινῶν αντικοιτιτευομένων, οίονει προγομναζόμενος διά την μετ' ολίγας ημέρας έναρξιν της Βουλής, πολύ συχνά παρετηρήθη εξερχόμενος τῶν χειλέων αὐτοῦ εις πληθυντικός: τὸ φ ρ ὄ ν η μ ἄ μ α ς.....

Επί πολύ κατεγινόμεθα ν' ανακαλύψωμεν πού εὔρεν ο κ. Μεσοσηνέλης τὸν φοβερὸν αὐτὸν πληθυντικόν' ἐπὶ τέλους δ' υπεθέσαμεν ἐξ ανάγκης ότι θά τὸν εὔρεν ἐκεῖ περίου, ὅπου και ὁ ἀββᾶς Μωρὺ όταν όμιλῶν εν τη συντακτικῇ συνέλευσει περί τῶν δικαίων τῶν εὐγενῶν έλεγεν, υἱὸς σανδαλοποιῦ ὄν, : n o s droits....

Αλλὰ τοῦ πτωχοῦ ἀββᾶ Μωρὺ ἔ κ ο ψ ε τὸν β ἦ χ α ὁ Μιραβὺ γελᾶσας και ἐπὶ τη έρωτήσε τοῦ ἀββᾶ que vous trouvez le singulier dans ce mot? ἀπαντήσας: «Ce votre pluriel que je trouve singulier».

Δεν υποθέτομεν όμως ότι δύναται να εὔρεθῃ και εν τη ημετέρα βουλῇ κανείς πάσων ολίγων τὴν φῶραν της εὐφροίας, ὡστε ν' ἀπαντήσῃ ἀναλόγως εις τὸν ἐξ Αἰγυπτιαίας Μωρυ-ολόγον.

Εξάπαντος ή φύσις ή ημᾶς ἐπρόκεισε με ολίγην ἀντίληψιν ή ἐκείνους με τούς ὁποίους σήμερον ἔχομεν να κάμωμεν ἐστέρησεν ἐντελῶς τῶν δῶρων της ἐκείνων, δι' ὧν τὸ ἄ π τ ε ρ ο ν δι ἴ π ο υ ν τοῦ Πλάτωνος διαφέρει μεμαδημένου ἀλέκτορος.

Οὕτω δὲν δύναμεθα να ἐνοήσωμεν και τὸ ἐξῆς:

Εἰς τὰς ἐπιναεληγμένας συνέλευσεις της μη δελγηγιαννικῆς ἀριστερᾶς τὸ καταστάλαγμα τῶν συζητήσεων ἦτο ή συμφωνία ὅπως πέση μὲν ή κυβερνήσις, ἀλλὰ μη ἐξακολουθήσῃ ή σύμπραξις προκαίμενου νὰ τὴν διαδεχθῇ ἄλλη τις ἔτω και διά μίαν ἡμέραν.

Η πρωτοτυπία της λογικῆς τοῦ ἀνωτέρω θεωρήματος δὲν δύναται να παραβληθῇ καθ' ἡμᾶς ή πρὸς τὴν τοῦ θελοντος, κατά τὴν δημῶδη παροιμίαν, χορτασμένον τὸν σκύλον του χωρὶς να ἐκκοπῇ οὔτε φθίον ἀπὸ τὸ κ α ρ β ἔ λ ι, τῶν συμβιβαζόντων τὰς δαρδινικὰς δοξασίας πρὸς τὴν ὑπαρξιν Θεοῦ και τὴν ἐκπύρευσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀπαρνουμένου τὴν Ὁραν και γράφοντος ἄρθρα εις αὐτήν, και τῶν τούτοις ὁμοίων.

Αὐτὰ και αὐτὰ και ἄλλα ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς ἔκαμαν τὸν κ ὠ θ ὠ ν α τ η ς ἐ π ι σ τ ῆ μ η ς ν ἄ ἐ ρ ω τ ῆ σ η θ ρ α σ ῶ ε ς εν τη Ὁ ρ α π ρ ο χ θ ῆ ς: Ὑ π ἄ ρ χ ε ι ἄ ν τ ι π ο λ ῖ τ ε υ σ ι ς;

Αλλὰ νομίζω ότι δικαιούται τις να ἐρωτήσῃ και ἂν ὑπάρχῃ κυβερνήσις Τρικούπη. Διότι ὅπως ἄλλοτε ἐδυσκολαύθη ὁ «Ἀσμοδαῖος» ν' αναγνωρίσῃ τὸ πέμπτον κῆμμα ἀφοῦ ἀπαώρησαν οἱ πλείστοι τῶν ἱδρυτῶν αὐτοῦ και ἀπὸ κόμματος ἀρχῶν μεταβλήθη εις καθαρὸν προσωπικόν, οὔτω και σήμερον δυσκλεύεται ν' αναγνωρίσῃ και αὐτὸ τὸ τρικουπικὸν κῆμμα μετὰ τὴν εις αὐτὸ συγχώνευσιν τῶσων Πακαμχαλοπέλων, Τζιβανοπούλων και πληθῶς ἄλλων τοιοῦτου εἶδους π ο ὄ λ ω ν.

IGNOTUS.

Εἰς τούς λοχριασμούς της φίλης «Ν. Ἐφημερίδος» ἄς προεπιθῇ και ή ἐπομένη σημείωσις:

Ἐκ της κατά τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου πλειοψηφίας πρέπει ν' ἀραιρεθῶσι και οἱ 4 ὑπουργοί, μη δικαιούμενοι να ψηφίσωσιν εν περιπτώσει ζητήματος ἐμπιστοσύνης. Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Τρικούπη, καλεῖται ἀ ὕ θ ἄ δ η ς ἐ π ἔ μ β α σ ι ς εις τὴν συνείδησιν της ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας!

Ἀπανθήματα ἐκ τοῦ λεξικοῦ της Ὁ ρ α ς: Ἡ ἐξέτασις τῶν λόγων, δι' ὅς οἱ πολιτικοί μας σ κ η ν ῖ τ α ι (πῶς μᾶς ἐνθυμῆσαι ὁ συγγραμματισμὸς της λέξεως τὴν μακαρίτιδα: στηλίττα!) μετέφεραν τελευταίον τὴν σκηνὴν των παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, καλεῖται ἀ ὕ θ ἄ δ η ς ἐ π ἔ μ β α σ ι ς εις τὴν συνείδησιν της ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας!

Σημειωτέα και ή συχνή ἐπανάληψις της λέξεως κ ὠ δ ὠ ν εις ἐν τελευταίον χαριτωμένοι εντρεφίλει της Ὁ ρ α ς. Πεντάκις τούλάχιστον θὰ ἠριθμήσωμεν αὐτὴν ἐπιμόνως ἐπαναλαμβανομένην: ὁ κ ὠ δ ὠ ν της καταστροφῆς, ὁ κ ὠ δ ὠ ν της ἐρημώσεως, ὁ κ ὠ δ ὠ ν της ἐ γ ἔ ρ σ ε ω ς. ... Τὶ ἀδυναμίαν πού ἔχει πρὸς τούς κ ὠ δ ὠ ν α ς ὁ κομψὸς καθηγητὴς και τμηματάρχης, ὁ κ ὠ δ ὠ ν της ἐ π ι σ τ ῆ μ η ς! Ἐὰ ἦτο καταλληλότατος να τραγουδῇ τὸ γνωστὸν ἄσματιον τῶν Κ ὠ δ ὠ ν ὠ ν της Κερατιᾶς:

Τί, κί, τί, κί, τί, κί
Τί, κί, τί, κί, ντέ.
Σόνε, σόνε, σόνε.
Σόνε, σόνε, ντέ.

Προδήλως διερχόμεθα ἐκτάκτους ἡμέρας, ἀφοῦ πλέον ἤρξισ πάλιν ή περίοδος τῶν προφητῶν. Οὕτω τούς εν Πάτραις σεισμούς εκτὸς τοῦ θεοφορήτου και μακρακεμπνεύστου δικηγόρου Καπετανίου προσφήτευσε κατά τὴν Φωνὴν τοῦ Ἐθνους και ὁ ἡμέτερος κ. Πύρλας ἐντεῦθεν. Περί τοῦ κ. Πύρλα ἀείποτε εἶχομεν τὴν ἰδέαν ότι ἀνήκεν ἐξάπαντος εις ἐν εἶδος προφητῶν, περί τοῦ οἰοῦ ὁμιλεῖ και δημῶδης τις παροιμία. Χαίρομεν δὲ ότι εὔρε και ἄξεν αὐτοῦ σὺντροφον, ὁ «Φ ο ἰ β ο ς» τὴν «Ἀ ξ ῖ ν η ν».

ἘΒΔΟΜΑΣ

Τὸ μὲνίσμα

Ἡ ἀνταμοιβή

Ὁ νῆος

Ὁ παχέος

Ὁ συνίτε

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Εἶνε τοιοῦτος ὁ φόβος ὅφ' οὐ κατέχονται οἱ φίλοι τῆς κυβερνήσεως, μεθ' ὅλας αὐτῶν τὰς καυχήσεις, ὥστε πολλοὶ ἐπίστευσαν καὶ διέδωκαν ὅτι ὁ σικερός ἐν Πάτραις σφοδρὸς σεισμός διενεργήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ρούφου διὰ τὴν κλονίση τῆν κυβέρνησιν!

Ὁ μόνος ἐκ τῶν βουλευτῶν μας ὁ ὁποῖος ἐν τῇ βουλῇ ἀντιπροσωπεύει ἀκριβέστατα τὴν ἐπαρχίαν του εἶνε ὁ κ. Σταμούλης, ὅστις εἰς οὐδεμίαν πτέρυγα ἐκάθησεν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τὴν μέσην τοῦ ἀνωτάτου θρανίου.

Ἄλλ' ἐντελῶς συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχάς του φερόμενος δὲν ἔπρεπεν οὔτε νὰ προσέλθῃ κἀν εἰς τὴν βουλήν ὁ ἀξιότιμος κ. Σταμούλης, ἀφοῦ, κατὰ τὸν Αἰῶνα, ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως μερίδα πολιτικὴν ἀνήκει, καὶ ἄλλην τινὰ πολιτικὴν ἰδέαν εἰκνδῆποτε κρίνει περιττὸν κόπον νὰ ἔχῃ.

Γενικῶς ἀνομολογεῖται ὅτι ἀπὸ τινῶν ἐτῶν τὰ μόνα πράγματα, ἅτινα ἐπλήθυναν καταπληκτικῶς ἐν Ἀθήναις εἶνε αἱ ἐταῖραι, οἱ μεσῖται καὶ οἱ ὑψηλῆται. Περὶ ἐνὸς δὲ τῶν τελευταίων τούτων ἐμάθομεν χωριστάτον ἐπεισόδιον, μεταδάντος νὰ παραδῶσῃ εἰς τὴν σχολὴν του, ἧτις εἶνε ἡ ἱατρικὴ, ἀποπεμφθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ κοσμητοροῦ, ὡς μὴ γνωρίζοντος αὐτόν. Καὶ δὲν εἶχε διόλου ἀδικον.

Ἐν τῇ ἀξιολόγῳ Ἐστία ἤρξατο δημοσιευόμενον νέον ἔργον τοῦ κ. Γ. Βιζυνοῦ «Ποῖος ἦτον ὁ φονεὺς τοῦ ἀδελφοῦ μου». Μετὰ τὸ προηγηθῆν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: Τὸ ἀμάρτημα τῆς μητρὸς μου » καὶ ἄλλα τοιαῦτα, νομίζομεν ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία ὅπως ἐξακριβώσῃ πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων ἂν ἡ οἰδιπόδειος αὐτῆ οἰκογένεια εἶνε ἐπὶ τέλους τοῦ ἰδίου συγγραφέως ἢ ἄλλου τινὸς καὶ ποίου.

Αἱ σοβαραὶ συνάδελφοι συγκαταλέγουσιν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὴν Ἀκρόπολιν, ἧτις εἶνε τὸ παλαιὸν φαῖδρον Μὴ Χάνεσαι, ἀνταλλάξαν τὸν ἐλαφρὸν αὐτοῦ μανδύαν διὰ βαρυτέρου. Ὅσον λύπην δ' αἰσθανόμεθα ὅτι ἡ καλὴ συνάδελφος κατέλιπε τὸν κύκλον μας, τόσον αἰσθανόμεθα χαρὰν διότι ἡ σοβαρὰ δημοσιογραφία ἀποκτᾷ ἐν ἐπί πλέον ἄξιον λόγου ὄργανον.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀκούομεν καὶ ἀναγινώσκομεν τοὺς θριάμβους, τοὺς ὁποῖους κατακτᾷ ὁ κ. Λεκατσᾶς ἐν Κων)πόλει. Ἡμεῖς πάντοτε ἠχῆθημεν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ δοκίμου ἡμῶν καλλιτέχνη.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν διὰ τὴν

τεχνικὴν βλάβην, ἣν ὑπέστησαν σήμερον αἱ εἰκόνες τοῦ φύλλο. Φαίνεται ὅτι ἡ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἀστασία τοῦ καιροῦ ἐπέδρασεν εἰς τὰ νεῦρα τοῦ ἐν τῇ λιθογραφίῳ ἐργάτου, ὅστις εἰς στιγμὴν δυσθυμίας τὰ ἔκαμεν ὀλίγον θάλασσα, ἔπως πιστῶθῃ ἅπαξ ἔτι ὅτι τίποτε δὲν ἤμπορεῖ νὰ γείνη σωστὸν καὶ τέλειον ἐν Ἑλλάδι.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΙΜΗ

Ὁ κατ' αὐτὰς γενόμενος διορισμός ἐν Παρισίοις τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ὡς καθηγητοῦ τῆς αὐτῆς ἱατρικῆς σχολῆς εἶνε γεγονὸς ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας. Δέον νὰ ληθῆ ὅφ' ὄψει, ὅτι ἡ ἱατρικὴ σχολὴ τῶν Παρισίων εἶνε μία τῶν πρωτίστων ἐπιστημονικῶν σχολῶν τῆς Εὐρώπης. Οἱ καθηγηταὶ αὐτῆς εἶνε ἄνδρες ἐπιστήμονες ἔξοχοι διακρίθεντες ἐν τῷ μέσῳ μεγάλης κοινωνίας δι' ἔργων ἐξόχων. Ἄλλ' εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἀνδρῶν τούτων εἰς καθηγητὰς οὐδεμίαν δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἐπιρροὴν οὔτε ἡ πολιτικὴ τοῦ καφενεῖου τοῦ Χλούμπα ἐν Ζακύνθῳ, οὔτε ἡ προστασία τοῦ δεῖνος πούλου. Ἐκεῖ τὸ τέμενος τῆς ἐπιστήμης εἶνε ὅλως ξένον πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀντιποιήσεις καὶ τοὺς πολιτικὸς διαπληκτισμούς. Σήμερον ἡ ἐνδοξὸς σχολὴ τῶν Παρισίων δὺς ἀριθμῆι καθηγητὰς ἐκ τῶν ἡμετέρων, τὸν ἐκ Κεραλληνίας Πανῶν καὶ τὸν ἐκ Κερκύρας Δαμασκηνόν. Ἀπέδειξίς τοῦτο ὅτι ἤβουλάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ κατορθώσωμεν τι σπουδαῖον ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ διδασκαλίᾳ, ἐὰν τὰ τῆς ἐκπαίδευσως διηθῆνε παρ' ἡμῶν ὁ ἔρος τῆς ἐπιστήμης, ἡ ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ αὐταπαρνήσις καὶ ἐν γένει ἡ καλὴ πίστις. Πλὴν εἴν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν δημιουργεῖ τι ἀξιωματικόν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς ἐστία, ἔχομεν τούλάχιστον τὴν κατηγορίαν ὅτι ἀποδεικνύομεν τὴν φυλετικὴν ἡμῶν ταυτότητα πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους διὰ τῶν κκ. Πανῶ καὶ Δαμασκηνοῦ.

Ἄλλ' ἐλησμονήσαμεν καὶ ἐδῶ κἄτι γίνεται. Μᾶς τὸ ἐνθυμίζει ὁ κατ' αὐτὰς ἀντηγῶν κρότος τῶν κωδωνῶν τῆς ἐπιστήμης

ΟΥ, ΟΥ, ΟΥ!!

(Ἀπηρεοῦται εἰς τοὺς μεταστάνας.)

Εἰς τὰ ὠτὰ των ἠχοῦσαν
ὅπου εὐρεθοῦν καὶ ὅπως
τὴν φωνὴν ἀδιακόπως
θὲ ν' ἀκούουν τοῦ λαοῦ,
οὐ, οὐ, οὐ!!

θὲ ν' ἀκούουν τοῦ λαοῦ!
ὡς φωνὴν ἐπαπειλοῦσαν
ὠργισμένου των Θεοῦ,
οὐ, οὐ, οὐ!!

